

Aki előtt nincs akadály

Drabbant István spartanbajnok

A MÁV VSC Futó Szakosztályának tagja szereti a kihívásokat – sőt! Három évvel ez előtt fejébe vette, hogy kipróbálja magát a legőrültebb terep-akadályfutó versenyen, csak éppen nem volt semmilyen sportolói múltja. Most az egyik legnehezebb kihívásról, a Spartan Ultra világbajnokságról tért haza 4. helyeztként.

Vannak futók, akik a kikapcsolódásért, feltöltődésért, jóleső fáradságért futnak. Vannak, akik számára fontos, hogy folyamatosan javítsák saját szintidejüket, versenyeken megmérettetve teljesítményüket. Vannak, akik csupán a mozgás örömeért vágnak neki rendszeresen, hetente egy-két alkalommal a néhány kilométeres távnak és vannak, akik folyamatosan növelik a futás hosszát, majd azon veszik észre magukat, hogy már simán megy a félmaraton, hamarosan pedig a maraton sem okoz problémát. És vannak, akiknek semmi sem elég. Ők a spartanok. Akik minden egyes alkalommal fessegetik a saját határaikat, akik nem ismerik a lehetetlent, és akik soha nem adják fel.

Mi is az a spartan és mitől vált néhány év alatt a világ egyik legnépszerűbb akadályfutó versenysorozatává? A spartan bátorság, kitarítás és szenvedély. Fizikális és mentális erőpróba. Sport és kaland. Egy olyan terep, amit más helyzetben kihagyna, sőt messzire elkerülne az ember. Eltér a hétköznapi dolgoktól és mindenkit kizozdí a komfortzónájából. Egy adrenalinbomba, ahol éppen azt kell csinálni, amit egyébként soha. Átkelni egy sártengeren, kőgolyókat emelgetni, szögcsatorna alatt küszni, 30 kg-os zsákokat cipelni, falakon átmászni, függeszkezdve átkelni egy akadály felett... És közben – nem mellékes módon – le kell futni 5, 20 vagy 50 km-t is. Drabbant István 2011 óta dolgozik a MÁV-nál, ahová friss diplomás építőmérnökként került. A debreceni Műszaki Lebonnyolító Iroda munkatársa pár évvel ezelőtt még nemhogy

világbajnokságról nem álmodott, de sportolni sem sportolt komolyabban semmit. Aztán látott néhány videót egy Spartan versenyről és az élete gyökeresen megváltozott. Úgy érezte, ezt neki is ki kell próbálnia. 2016 nyarán lement futni a debreceni Nagyerdőbe. Az első kocogás nem volt se gyors, se több 1-2 km-nél. A távok aztán hamar elkezdtek nőni és István nekiállt egyre tudatosabban edzeni. Elszántságát tükrözte, hogy a debreceni Spartan Training Group (STG) egyik alapító tagja lett, ahol ma már edző is. Mikor egyre jobban belejött a futásba, az alföldi sík terepet néha kiegészítette egy kis Tokaj-hegyi emelkedővel. Majd az első megmérettetés során teljesen magával ragadta a néha leküzdhetetlennek tűnő próbatétel, a verseny hangulata és szellemisége. Számára a Spartan ma már életmód. Munkája mellett hetente 4-5 napon edz, ebből két alkalommal a futás, az egyik hosszú távú, keresztedzőként pedig crossfitre és falmászásra jár. Mindezt úgy, hogy még a családjára is jut ideje, hiszen 3 éves kislánya a szeme fénye.

A versenyeken egyéniben és csapatban is egyre jobb eredményeket ért el. 2019 nyarán az egyik legnehezebb versenyt, a Spartan Ultrát nyerték meg az STG Debrecen csapatával. Teljesítményükkel jogosultságot szereztek a novemberi svédországi világbajnokságon való induláshoz. Az STG Debrecen csapatból ketten éltek a lehetőséggel, ezzel István nagy álma teljesült. Irány észak, a stockholmi repülőtérről még 8 óra vonatkozás a hideg és a hó birodalmába. Ehhez azonban még sok szponzorra, köztük a MÁV VSC Futó Szakosztályának

10 éves a MÁV Futó Szakosztálya

A MÁV Vasutas Sport Club Futó Szakosztálya 2020-ban ünnepli 10 éves fennállását és tagjai az elmúlt évtizedben számtalan versenyen álltak rajtjához, akár az élmény kedvéért, akár szép érmeiket szerezve. Érdemes csatlakozni a szakosztályhoz, hiszen – a jelképes 1000 Ft-os éves tagdíjért cserébe – versenylehetőségeket, vasutas csapatársakat és szurkolótáborot, valamint sok hasznos tanácsot és tapasztalatot kaphatunk a kollégáktól. A sok élmény mellett pedig az már csak a ráadás, amikor MÁV-os zászlóval futunk át a célvonalon!

Bővebb információ és jelentkezési lehetőség:
www.mavcsoport.hu/vsc/futo-szakosztaly

anyagi támogatására is szükség volt, de elegendhetlen volt a család és a kollégák türelme és folyamatos buzdítása is. Az ultra-vb egy 24 órás verseny, ahol szélsőséges időjárási körülmények között kell egy kijelölt pályát minél többször teljesíteni. Itt tényleg csak a legőrültebbek, legelszántabbak indulnak el. Egy kör kb. 8 km hosszú volt 25 akadállyal és 600 m szintemelkedéssel, éjszaka a hegyen –18 °C-os hideggel. Minden megfagyott, az ivóvíz, az energiaszelet, a homokzsák, a pálya. Ennek megfelelően voltak bőven esések, enni és inni csak a depóban lehetett, a ruha, cipő és zokni a hatalmas hóban pedig azonnal átáztak. Tizenkét óra elteltével jött a holtpon, amin túl kellett valahogy jutni. Az éjszakai viharban csontig hatolt a hideg, látni sem lehetett szinte semmit. Az agy ilyenkor kikapcsol és az ember csak megy előre, mint egy

gép. István kislánya kedvenc dalait és verseit mondogatta. A módszer bevált, túljutott a kritikus időszakon és rótt a tovább a köröket. A végén hatalmas volt a hajrá, pedig – mivel mindenki külön fut – csak tippelni lehetett, ki hogy áll. István végül az Open kategórián belül 158 indulóból a 4. helyen végzett (1 perc 13 másodperccel lemaradva a dobogóról), ami a vb 2. legjobb magyar teljesítménye volt. A 24 óra alatt végül 11 kört sikerült teljesítenie, ami összesen 88 km távot és 6600 m szintemelkedést jelentett.

A MÁV-os spartanbajnok rengeteg új tervvel vág neki 2020-nak is, és tudjuk, hogy István előtt nincs akadály! Hajrá!

Csohány Domitilla